

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) J. H., b) K. H.**, oba zast. advokátem Mgr. Liborem Hubáčkem, se sídlem AK Malé náměstí 73, Benešov, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, Praha 8, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 14 A 47/2023, o nesouhlasu Krajského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Krajský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 4. 2023, č. j. 14 A 47 /2023-159, postoupil Krajskému soudu v Praze věc, kterou označil jako „*žaloba na ochranu před nečinností žalovaného - neprovedení výmazu omezení dispozičních práv*“ Městský soud v Praze vyhodnotil, že žalovaným (tj. nečinným správním orgánem) je Katastrální úřad pro Středočeský kraj, a postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Praze; postoupení věci odůvodnil tím, že žalovaný správní orgán má sice sídlo v Praze, ale vykonává působnost pouze ve Středočeském kraji a platí tedy zákonná fikce, že správní orgán prvního stupně sídlí ve Středočeském kraji.

[2] Krajský soud v Praze s postoupením věci nesouhlasí a podle § 7 odst. 5 s. ř. s. předkládá věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí s tím, že závěr Městského soudu v Praze považuje za předčasný. Uvádí, že předně z obsahu podání žalobců není vůbec zřejmé, že by zamýšleli podat návrh podle soudního řádu správního; své podání označili jako „návrh na provedení výmazu“, adresovali jej Obvodnímu soudu pro Prahu 4, přičemž svůj požadavek na výmaz omezení dispozičních práv vznesli rovněž vůči Obvodnímu soudu pro Prahu 4 jakožto soudu, který vydal předběžné opatření, na jehož základě bylo omezení dispozičních práv k pozemkům zapsáno do katastru nemovitostí. Žalobci ve svém podání Katastrálnímu úřadu pro Středočeský kraj ničeho nevytýkají, ani se ve vztahu k němu ničeho nedomáhají; nelze přehlédnout, že si zjevně ani nejsou jistí (pouze to předpokládají), že

účinky předběžného opatření z roku 2001 již zanikly. Dle Krajského soudu v Praze z podání žalobců nevyplývá, že zamýšleli podat návrh projednatelný ve správním soudnictví, jednak z něj už vůbec nevyplývá, že by se mělo jednat o žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 s. ř. s.; ve svém návrhu vůbec netvrdí, že by Katastrální úřad pro Středočeský kraj byl povinen vydat nějaké rozhodnutí, ani netvrdí, že by vyčerpali prostředek ochrany proti nečinnosti. Závěr Městského soudu v Praze o tom, že se navrhovatelé domáhají ochrany proti nečinnosti Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, nemá žádné opory v podání. Dle Krajského soudu v Praze měl Městský soud v Praze v součinnosti s žalobci nejprve odstranit vady jejich podání a vyjasnit, čeho přesně, vůči komu a z jakých důvodů se navrhovatelé domáhají, a teprve poté, co bude postaveno najisto, o jaký návrh se v projednávané věci vlastně jedná, posoudit otázku věcné a místní příslušnosti. Krajský soud v Praze proto navrhuje, aby NSS určil, že jeho nesouhlas s postoupením věci je důvodný.

[3] Nejvyšší správní soud z předložených soudních spisů zjistil, že navrhovatelé podali u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 30. 9. 2022 návrh na provedení výmazu omezení dispozičních práv. V petitu návrhu se uvádí: „*Navrhovatelé navrhuji nadepsanému soudu, aby záznamem provedl u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha – východ výmaz omezení dispozičních práv provedený záznamem Z-3006/2002-209.*“

[4] Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 8. 2. 2023, č. j. 20 C 142/2001-156, vyslovil ve věci věcnou nepřislusnost a věc postoupil Městskému soudu v Praze, jakožto soudu věcně příslušnému. V odůvodnění usnesení mimo jiné uvedl, že se navrhovatelé domáhají soudní ochrany proti nečinnosti katastrálního úřadu, poukázal přitom na to, že pokud katastrální úřad záznam neodstraní, přestože mu bylo doručeno rozhodnutí o zrušení předběžného opatření, na základě něhož byl záznam proveden, jde z jeho strany o nezákonnou nečinnost a protiprávní postup, kterým zasahuje do práv a povinností vlastníka nemovitosti; proti tomuto zásahu se lze domáhat ochrany prostřednictvím žaloby ve správním soudnictví. Obvodní soud rovněž konstatoval, že usnesení o zrušení předběžného opatření ze dne 26. 3. 2020, č. j. 20 C 142/2001-142, bylo Katastrálnímu úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha-východ, doručeno dne 29. 4. 2020.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal argumentaci Krajského soudu v Praze případnou. Krajský soud především netvrdí, že je ve věci místně nepřislusný, pouze má za to, že městský soud postoupil věc předčasně.

[6] Ve věci není sporu o tom, čeho se navrhovatelé domáhají – provedení výmazu konkrétních údajů v katastru nemovitostí; není sporné, že k takovým úkonům není příslušný ani civilní soud ani správní soud, ale příslušný katastrální úřad. Navrhovatelé rovněž označili, který katastrální úřad vede sporné údaje. Není sporné ani to, že Obvodní soud pro Prahu 4 správně usoudil a zdůvodnil, že se jedná o věc správního soudnictví a postoupil věc soudu věcně příslušnému. Nemá tudíž opodstatnění tvrzení Krajského soudu v Praze, že není jasné, čeho přesně, vůči komu a z jakých důvodů se navrhovatelé domáhají. Domáhají se toho, aby byl záznam v katastru nemovitostí uveden do souladu s existujícím právním stavem. Nečinnost (či zásah spočívající v nečinnosti) je zjevně přičitatelná žalovanému, kterého navrhovatelé dostatečně označili.

pokračování

[7] Na tom nic nemění ani hypotéza Krajského soudu v Praze, že k výmazu omezení dispozičních práv k pozemkům žalobců zřejmě nedošlo proto, že čísla těchto pozemků nejsou v žádném zrušovacím usnesení civilního soudu výslovně uvedena, ač by tam uvedena být měla, a katastrální úřad si tato usnesení „nepřeložil“ do nového číslování předmětných pozemků, resp. nezohlednil změnu číslování a v případě výmazu omezení dispozičního práva ke konkrétním nemovitostem neporovnával dřívější označení nemovitostí s aktuálním číslováním. Činnost či naopak nečinnost správního orgánu je totiž právě předmětem soudního přezkumu.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud si učinil dostatečný úsudek o věci, který má oporu v soudních spisech, a nepochybil, pokud v souladu s § 7 odst. 2 s. ř. s. postoupil věc Krajskému soudu v Praze, v jehož obvodu má sídlo žalovaný správní orgán, vůči jehož záznamům žaloba směřuje.

[9] Je tudíž na Krajském soudu v Praze, aby se *a priori* zabýval splněním podmínek řízení a aby v součinnosti s žalobci vyjasnil žalobní typ (nečinnostní žaloba či nezákonný zásah); i nezákonná nečinnost může být nezákonným zásahem (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2020, čj. 51 Af 33/2020-33; též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2019, čj. 2 As 199/2018-37, či rozsudek ze dne 4. 5. 2017, čj. 1 Afs 88/2017-39).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2023

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu